

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Kutas Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Kutas Péter ügyvéd által képviselt **Dombóvár Város Önkormányzata I. rendű** (7200 Dombóvár, Szent István tér 1.) és a Hajdú Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Hajdú Péter ügyvéd által képviselt **II. rendű** felpereseknek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az I. rendű felperes oldalán a dr. Krasz Mária ügyvéd által képviselt beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2008. április 8. napján kelt 25.K.31.190/2007/20. számú ítélete ellen az I. rendű felperes 22., az I. rendű felperesi beavatkozó 23. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű felperest és az I. rendű felperesi beavatkozót, hogy 15 napon belül fizessenek meg külön-külön a II. rendű felperesnek 30.000-30.000 (harmincezer-harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I. rendű felperesi beavatkozót, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az I. rendű felperes fellebbezési illetékét az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. rendű felperes képviselő-testülete 2005. január 24-én kelt 29/2005.(I.24.) Kt. sz. határozatával döntött ... (a továbbiakban: ... Kft. úgyszintén mint felperesi beavatkozó) néven gazdasági társaság alapításáról, amelyben 60%-ban az I. rendű felperes, 40%-ban a ... (a továbbiakban: ... Kft.) szerzett tulajdont. A társaságot 2005. június 1-jével a cégnyilvántartásba bejegyezték. A képviselő-testület 170/2006.(VIII.28.) Kt. sz. határozatában felhatalmazta a város polgármesterét, hogy 2007. január 1. napjától tegye alkalmassá az ... Kft.-t a város területén települési szilárd hulladékszállítási feladatok ellátására, vagy ennek meghiúsulása esetén indítson közbeszerzési eljárást. A társaság 2006. október 2-án hulladékkezelési engedélyt kapott nem veszélyes hulladék begyűjtésére és szállítására. Az ... Kft. alapítói 2006. december 14-én üzletrészeiket összevonták, a kialakuló törzsbetét összege a korábbi két tag osztatlan közös tulajdonában maradt, és 2006. december 22-én kérték a változás bejegyzését a Tolna Megyei Bíróság, mint cégbíróságtól. A benyújtást megelőző napon a II. rendű felperes - amely az I. rendű felperessel 2004. június 29-én kötött, három év határozott időtartamra szóló közszolgáltatási szerződés alapján a város települési szilárd hulladék gyűjtését és szállítását végezte - törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett az ...-vel szemben. A Tolna Megyei Cégbíróság Cg.14-09-005330/27. számú végzésével a törvényességi felügyeleti kérelemnek helyt adott és a változás-bejegyzési kérelmet elutasította. A fellebbezés folytán eljáró Pécsi Ítéltábla Cgf.V.30.125/2007/2. számú 2007. június 28. napján hozott jogerős végzésével az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta azzal az indokkal, hogy az alapító személye nem osztható, ezért az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságnak csak egyetlen tagja lehet, a cég egyetlen üzletrésze több személy tulajdonában nem állhat.

Az I. rendű felperes és a felperesi beavatkozó 2006. december 21. napján közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül tíz éves időtartamra közszolgáltatási szerződést kötött, amely ... város közigazgatási területén belül a rendszeres hulladék szállításba bevont helyi közszolgáltatással ellátott ingatlanokon, valamint a gazdálkodó szervezetek gazdasági tevékenységével összefüggésben összegyűjtött települési szilárd hulladék begyűjtésére, szállítására és ártalmatlanítására terjedt ki. Az ártalmatlanítást nem az ... Kft. végezte, az ténylegesen egyik alapítójának, a ... Kft.-nek egyik tulajdonosa, a ... Kft. által üzemeltetett hulladéklerakón történt.

A II. rendű felperesnek a közbeszerzési eljárás jogtalan mellőzése miatt előterjesztett jogorvoslati kérelmére eljáró felperes 2007. január 29. napján hozott D.831/13/2006. számú határozatában megállapította, hogy az I. rendű felperes megsértette a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 2/A. §-ára tekintettel a Kbt. 2. § (1) bekezdését, ezért őt 3 millió forint pénzbírság megfizetésére kötelezte. Vizsgálva a közbeszerzési eljárás mellőzését lehetővé tévő, a Kbt. 2/A. §-ában foglalt feltételek fennállását megállapította, hogy az I. rendű felperes az ... Kft. tulajdonosi szerkezetére, az alapító okiratban rögzített tulajdoni hányadára, a tulajdonosok közös képviselőjének személyére tekintettel a társaságban, mint egyedüli tag teljeskörű irányítási és ellenőrzési joggal

rendelkezik. A ... Kft., mint üzletrész tulajdonos a Kbt. 22. § (1) bekezdésének i) pontja szerint ajánlatkérőnek minősül, mert felette a meghatározó befolyást a Kbt. 22. § (1) bekezdésének j) pontja szerint ajánlatkérőnek minősülő ... Kft. gyakorolja, amelyet a Kbt. 22. § (1) bekezdésének d) pontja alapján ugyancsak ajánlatkérőnek minősülő ... Város hozott létre, és amelyben az alapító a Kbt. 4. § 22.a) pontja szerint meghatározó befolyást gyakorol. Teljesült a Kbt. 2/A. § (1) bekezdésnek b) pontjában írt azon feltétel is, hogy a közszolgáltató a szerződéskötést követően az éves árbevételének legalább 90 %-át az I. rendű felperessel kötött szerződés teljesítéséből realizálja. Jogsértőnek találta azonban azt, hogy az I. rendű felperes a közszolgáltatási szerződést nem a települési hulladék ártalmatlanítását végző hulladékkezelővel kötötte meg, így eltérő törvényi rendelkezés hiányában közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül a Kbt. 2/A. § (4) bekezdése értelmében jogszerűen szerződést tíz éves időtartamra nem, csak három évre köthetett volna. Kifejtette, hogy az ettől eltérés a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.) 28. § (2) és (3) bekezdése alapján engedélyezett, amelynek értelmében a települési hulladék ártalmatlanítását végző hulladékkezelővel legalább tíz éves időtartamra, a hulladék begyűjtésére, illetve szállítására vonatkozó szerződést legfeljebb tíz évre szólóan lehet megkötöni. Megállapította, hogy a felperesi beavatkozó részére kiadott engedély az ártalmatlanításra nem terjedt ki, ezért nem köthetett volna közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül tíz évre szóló szerződést. Leszögezte, hogy a Kbt. kötelező alkalmazásának feltételei fennálltak, mivel a 2/A. § alkalmazására nem volt lehetőség, az I. rendű felperes a Kbt. személyi hatálya alá tartozik, a beszerzés tárgyánál fogva a Kbt. hatálya alatt áll, a beszerzés becsült értéke a közösségi értékhatárt meghaladja, ezért az I. rendű felperes jogsértő módon valósította meg a beszerzését közbeszerzési eljárás lefolytatása nélkül.

Az alperes határozatának megváltoztatása, a terhére rótt jogsértés és a jogkövetkezmények mellőzése és perköltségei megállapítása iránt az I. rendű felperes terjesztett elő keresetet, amelyben azt sérelmezte, hogy az alperes nem vizsgálta érdemben a Kbt. 2/A. § (4) bekezdésétől való eltérés indokaként megjelölt Hgt. 28. § (3) bekezdését, amelynek alapján még akkor is jogosult lett volna tíz évre szerződést kötni, ha az alperes megítélése szerint az ártalmatlanítás nem volt része a szerződésnek. Kifejtette, hogy értelmezése szerint olyan hulladékkezelővel is lehet szerződést kötni, amely gondoskodik az ártalmatlanításról, azt nem kell személyesen végeznie.

A II. rendű felperes pontosított keresetében az alperes határozatának 18. oldalán lévő I. és 20. oldalán lévő II. részében kérte az indokolás megváltoztatását. Érvelése szerint a Pécsi Ítéletábra végzése ismeretében szóba sem kerülhet, hogy az egyszemélyes társaság üzletrésze közös tulajdonban lehetne. Állította, hogy a felperesi beavatkozó egyik tagja, a ... Kft. nem minősül a konkrét beszerzés tárgyában ajánlatkérőnek. Álláspontja szerint az ún. „in-house” tényállás két feltételének - az önkormányzati kontroll az általa alapított gazdálkodó szervezet felett, illetve a tevékenység döntő hányadának önkormányzat javára történő végzése - a ... Kft. nem felel meg, mert üzletszerű elkülönülő gazdasági érdekekkel

rendelkező tevékenységet folytat. Kifejtette, hogy a 2/A. § (1) bekezdés b) pontjában előírt feltétel sem teljesül, mivel az önkormányzati intézmények felé kiszámlázott tételek nem tartoznak a 90%-os árbevételhez. Ahhoz kizárólag az önkormányzat és a lakosság részére végzett tevékenység ellenértéke számítható.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az I. rendű felperes keresetét elutasította, őt az alperes javára perköltség megfizetésére kötelezte. A II. rendű felperes keresetének részben helyt adott, az alperes 2007. január 29. napján kelt D.831/13/2006. számú határozatának indokolását részben akként változtatta meg, hogy az I. rendű felperes a Kbt. 2/A. § (1) bekezdés a) pontja és a (2) bekezdés alapján sem mellőzhette volna a Kbt. alkalmazását. Ezt meghaladóan a II. rendű felperes keresetét elutasította. Döntését az I. rendű felperes vonatkozásában azzal indokolta, hogy a Kbt. 2. § (4) bekezdése értelmében az „in-house” tényállás alapján kötött szerződés legfeljebb három évre köthető. A Kbt. lehetőséget ad, hogy más törvény e szabályoktól eltérően rendelkezzen, ez a törvény a Hgt. 28. §-a, amely három bekezdésben szabályozza a közbeszerzési eljárás nyertesével kötendő szerződés időtartamát. A három bekezdés egymással szoros összefüggésben áll, de csak akkor alkalmazható, ha közbeszerzési eljárás lefolytatására került sor. Mivel az I. rendű felperes a közszolgáltatási szerződést közbeszerzési eljárás mellőzésével kötötte meg, szóba sem kerülhetett a Hgt. 28. § (2) és (3) bekezdésének alkalmazása. Megjegyezte, hogy a (2) bekezdés azért sem vonatkozhat az I. rendű felperesre, mert ártalmatlanítást nem, csak hulladékszállítást és kezelést végzett. Mivel a Hgt. rendelkezései nem vonatkoznak az I. rendű felperesre, nincs olyan külön törvény, amely a Kbt. 2. § (4) bekezdése alapján eltérően rendelkezne, vagyis az I. rendű felperes csak három évre köthette volna meg jogszerűen a közszolgáltatási szerződést.

A II. rendű felperes keresetével kapcsolatban azt fejtette ki, hogy az alperes abból a téves feltevésből indult ki, hogy a felperesi beavatkozó gazdasági társaságban az üzletrész összevonása folytán keletkezett közös tulajdon bejegyzése a cégnyilvántartásba megtörtént. Miután azonban az jogerősen elutasításra került, fennmaradt az eredeti tulajdoni arány, vagyis az I. rendű felperes 60%-ban, a ... Kft. 40%-ban tulajdonosai a felperesi beavatkozóknak. Mindez azt jelenti, hogy a Kbt. 2/A. § (1) bekezdés a) pontjának azon feltétele, amely szerint az ajánlatkérő a 100%-os tulajdonában lévő gazdálkodó szervezettel köt szerződést nem valósult meg, megdőlt. Az alperes ezért határozatában jogsértő módon nem kifogásolta a Kbt. 2/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján a közbeszerzési eljárás mellőzését.

A Kbt. 2/A. § (2) bekezdése első fordulatóban az (1) bekezdés szerinti gazdálkodó szervezetre utal. E követelménynek a felperesi beavatkozó nem felelt meg, nincs az I. rendű felperes 100%-os tulajdonában, ezért a Kbt. 2/A. § (2) bekezdése alapján sem mellőzhette volna a közbeszerzési eljárás lefolytatását az I. rendű felperes. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a Kbt. 22. § (1) bekezdése szerinti ajánlatkérői megjelölést nem lehet általánosságban érteni, a Kbt. 2/A. § (2) bekezdése szerinti ajánlatkérő alatt csak az az ajánlatkérő érthető, akinek konkrét beszerzési igénye van, ennek megvalósítására folytatja le a közbeszerzési eljárást és köt visszterhes szerződést. Megállapította, hogy a ... Kft. tulajdonosi szerkezete visszavezethető ugyan ..., de ennek ellenére egyikük sem tekinthető ajánlatkérőnek, mert egyikük

sem lát el ... város közigazgatási területén hulladékgazdálkodási feladatot. Ténylegesen ajánlatkérővé csak akkor válnak, ha a Kbt. 2. § (1) bekezdése szerinti beszerzés megvalósítása érdekében folytatnak le közbeszerzési eljárást.

A Kbt. 2/A. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásával kapcsolatban azt fejtette ki, hogy a nettó árbevétel körébe mindazok a bevételek beletartoznak, amelyek az ajánlatkérőtől származnak, függetlenül attól, hogy azok egy vagy több szerződésből származnak. Az ettől eltérő értelmezés azt eredményezné, hogy az ajánlatkérőnek minden egyes feladat ellátására külön-külön kellene gazdasági társaságot létrehoznia. Számszakilag a II. rendű felperes nem vitatta a felperesi beavatkozó kimutatott árbevételét, ezért közömbös, hogy a bevétel kizárólag a közszolgáltatási szerződés alapján végzett tevékenységből vagy más, az önkormányzat számára és megrendelésére végzett szerződésből származik. A Kbt. 2/A. § (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásánál nincs annak jelentősége, hogy az ellenértéket az ajánlatkérő vagy a közszolgáltatást igénybe vevő személy fizeti meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. rendű felperes és a felperesi beavatkozó fellebbezett. Az I. rendű felperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát a II. rendű felperesi kereset teljes mértékű elutasítását és perköltséget kért. Azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság tévesen jutott a Kbt. 2/A. § (4) bekezdése és a Hgt. 28. §-a összevetéséből arra a következtetésre, hogy csak három évre köthetett volna szerződést. A hulladékkezelési közszolgáltató kiválasztásáról és a közszolgáltatási szerződéséről szóló 224/2004.(VII.22.) Korm.r. 1. § (3) bekezdése lehetőséget teremt szerződés kötésére a közszolgáltatás egyes elemeire, így a hulladék rendszeres elszállítására, vagy ártalmatlanítására. Szerződésük alapján a felperesi beavatkozót terhelte a komplex közszolgáltatás kötelezettsége, amelybe nemcsak a hulladék elszállítása, hanem az ártalmatlanításról való gondoskodás is beletartozik, ez utóbbi olyan formában, hogy a felperesi beavatkozó a hulladékot engedéllyel rendelkező lerakóba szállítja. A Kbt. 2/A. § (4) bekezdése akkor írja elő a háromévi időtartam alkalmazását, ha ettől törvény eltérően nem rendelkezik. Ez a törvény a Hgt., melynek alapján jogszerűen kötötte meg tíz évre a közszolgáltatási szerződést.

A II. rendű felperes keresetével kapcsolatos ítéleti rendelkezést azért kifogásolta, mert az elsőfokú bíróság az ajánlatkérő fogalmát túlzott mértékben leszűkítette. Ha több ajánlatkérő tulajdonában áll a gazdálkodó szervezet, a konkrét beszerzési igény pedig mindig adott területre vonatkozik, nem lenne alkalmazható a Kbt. 2/A. § (2) bekezdése, mivel a Hgt. 21. § (1) bekezdése a települési önkormányzat hatáskörébe utalja a hulladék kezelését. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság csak akkor látta volna jogszerűnek a közbeszerzés mellőzését, ha az ... Kft. kizárólag az I. rendű felperes tulajdonában állna. Megjegyezte, hogy a Hgt. a hulladékgazdálkodás alapelvei között a regionalitás elvét preferálja, a Kbt. 22. § (2) bekezdése pedig lehetőséget ad az önkormányzatok együttműködésére. Ilyen együttműködés esetén közös gazdálkodó szervezetnél a Kbt. 2/A. § alkalmazása ki lenne zárva, ami ellentétes lenne a jogalkotó akaratával. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem adott útmutatást arra, hogy mi a teendő, ha a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) rendelkezései és a Kbt. 2/A. § (2) bekezdésének rendelkezései egymással ellentétben állnak. Kérte annak figyelmen

kívül hagyását, hogy a Tolna Megyei Bíróság, mint cégbíróság megtagadta az egyszemélyes társaság bejegyzését.

A felperesi beavatkozó fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy a Kbt. 2/A. § (1) bekezdésének a) pontja és a (2) bekezdés alapján az I. rendű felperes mellőzhette a Kbt. alkalmazását. Erre figyelemmel a jogsértés megállapításának és a bírság kiszabásának mellőzését kérte. Fellebbezését az I. rendű felperes fellebbezésével azonos tartalommal terjesztette elő, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § e) pontja alapján - figyelemmel a 21. § (4) bekezdésére - kérte a Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságának megkeresését a 49. §-nak megfelelő döntés meghozatala érdekében. Álláspontja szerint azzal, hogy a jogalkotó az általa kibocsátott törvények (Kbt. és Gt.) összhangját nem biztosította, alkotmányellenes állapotot idézett elő.

A II. rendű felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a fellebbezést benyújtó felperes és felperesi beavatkozó perköltségben való marasztalását kérte. Az elsőfokú bíróság jogszabály értelmezését jogszerűnek és helytállónak minősítette, melynek alapján megalapozott döntést hozott mind a Kbt. 2/A. § (1) bekezdésének a) pontja, mind a (2) bekezdés, és a Hgt. alkalmazásának kizártságát, mind pedig az ajánlatkérői kör megítélését illetően. Azt emelte ki, hogy az „in-house” beszerzés a közösségi jogban is szigorúan körülhatárolt fogalom, csak akkor lehetséges a közbeszerzési eljárás mellőzése, ha mind a 100%-os önkormányzati tulajdonlás, mind pedig az árbevétel döntő hányadának forrása az ajánlatkérő számára végzett tevékenységből származóan, megállapítható. A feltételek hiányában a közbeszerzési eljárást mindig alkalmazni kell. Hivatkozott az Európai Bíróság c-107/96 és c-26/03 számú ügyeire.

Az alperes a fellebbezésekre ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezések alaptalanok.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésére álló iratok tartalma alapján körültekintően feltárta, és a hiánytalanul megállapított tényállás alapján helytálló jogi következtetésre jutott. Jogi álláspontját részletesen, az I. rendű felperes és felperesi beavatkozó érveinek kellő mélységű elemzésével és az abban foglaltakat pontról-pontra cáfolva kifejtette. Elemezte a Kbt. és a Hgt. rendelkezéseit, alkalmazhatósági körét, a köztük fennálló összefüggéseket, és annak alapján helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű felperes nem köthetett volna a felperesi beavatkozóval tíz éves időtartamra közszolgáltatási szerződést, valamint helyesen egészítette ki az alperes határozatának indokolását, további kettő, a Kbt. 2/A. § (1) bekezdésének a) pontja és a (2) bekezdés szerinti jogsértés megállapításával. A fellebbezések a keresetben és az elsőfokú eljárás során kifejtettekkel azonos érvelést és

indokokat tartalmaztak. Ezekkel az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott, az abban foglaltakra mindenben kitért. Jogi álláspontját a Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul osztotta, ezért azt nem ismétli.

A fellebbezések kapcsán azt tartja szükségesnek kiemelni, hogy az ügyben annak a jogi ténynek volt jelentősége, mint azt az elsőfokú bíróság is helyesen megállapította, hogy a Pécsi Ítéltábla jogerős döntésével, amely az üzletrész összevonásából adódó változás-bejegyzési kérelmet jogerősen elutasította, a Kbt. 2/A. § (1) bekezdésének első fordulata nem volt alkalmazható. Ennek hiányában az I. rendű felperes nem mellőzhette volna a közbeszerzési eljárást. Az elsőfokú bíróság kifejtette és ezt a másodfokú bíróság is kiemelten hangsúlyozza, hogy a Hgt. rendelkezéseinek alkalmazása közbeszerzési eljárás lefolytatásának eredményeként megkötött közszolgáltatási szerződés esetén lett volna lehetséges. A perbeli esetben közbeszerzési eljárás lefolytatására nem került sor, ezért közömbös a fellebbezéseknek a hulladékgazdálkodás, mint komplex közszolgáltatás teljesítésére, az ártalmatlanítás értelmezésére, valamint a regionalitás alapelveire vonatkozó hivatkozás.

Az elsőfokú bíróságnak nem lehetett feladata a Gt. és a Kbt. kiemelt rendelkezéseinek együttes értelmezésével, útmutatás adása a köztük lévő, I. rendű felperes által állított ellentét feloldására. Az elsőfokú bíróság nem mellőzhette a Tolna Megyei Bíróság, mint cégbíróság jogerős döntését, mert az a tényállás részévé vált, ezért azt a másodfokú bíróság sem hagyhatta figyelmen kívül.

A Fővárosi Ítéltábla nem tartotta szükségesnek az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség vizsgálatára vonatkozó megkeresését. Döntésének indokait azért nem adja, mert az egyben a jogszabályok alkotmányosságának értékelését jelentené, amely nem a közigazgatási bíróság feladata.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése értelmében - figyelemmel a Pp. 254. § (3) bekezdésére is - helyes indokai alapján hagyta helyben.

Az I. rendű felperest és felperesi beavatkozót a Pp. 78. § (1); (2) és 79. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a II. rendű felperes másodfokú perköltségének megfizetésére. Az I. rendű felperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 14. §-a értelmében az állam viseli, míg a felperesi beavatkozó az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdésének c) pontja, a 46. § (1) bekezdése és az R. 13. § (2) bekezdése értelmében köteles a fellebbezési illeték megfizetésére.

Budapest, 2008. november 26. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,

Dr. Szőke Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő